

Nederlandsch Boscbouw-Tijdschrift

OPRICHTER Dr J. R. BEVERSLUIS

Orgaan van de Nederlandsche Boscbouwvereniging

19e Jaargang

No. 11

November 1947

Oorspronkelijke Bijdragen

REDE VAN DEN VOORZITTER DER N.B.V.,
Dr H. VAN VLOTEN TER OPENING VAN
DE JAARVERGADERING IN HET MAARTEN
MAARTENSHUIS TE DOORN
OP 10 OCTOBER 1947.

Dames en Heren,

In deze najaarsvergadering terugziende op het afgelopen jaar van de N.B.V. kunnen wij niet anders constateren dan dat het de vereniging wel gaat. Sedert onze laatste vergadering steeg het aantal leden van 224 tot 237.

Het ware te wensen, dat ik van het welzijn van de Nederlandse Bosbouw hetzelfde kon meedelen. Doch op *dit* punt blijft er nog het een en ander te wensen over.

Een belangrijk en zeer verheugend verschijnsel is echter het verschijnen van „De Nederlandsche Boscbostatistiek”, die werd uitgegeven door het Staatsbosbeheer. Dit is, inderdaad een mijlpaal in de geschiedenis van de Nederl. bosbouw. De N.B.V. wenst het Staatsbosbeheer geluk bij het verschijnen van deze uitgave en voegt daarbij de wens, dat het vervolg en de uitbreiding van onze boscbostatistiek op even vlotte en trefende wijze zal plaats hebben.

Een tweede mijlpaal is de wederoprichting van een bosbouwproefstation, nu in het kader van de Organisatie T.N.O. Met volle medewerking van den Heer en Mevrouw P a b s t is „De Dorschkamp” te Wageningen voor dit doel beschikbaar gekomen en werd intussen in gebruik genomen. De Regering heeft daarbij haar steun verleend, door het Staatsbosbeheer in staat te stellen, het huis en een deel van het landgoed aan te kopen. Het bestuur van het proefstation werd op 25 September op „De Dorschkamp” geïnstalleerd.

Hedenmiddag heb ik reeds uiteengezet, waarom het bestuur de gelegenheid, geboden door het uitvallen van een wetenschappelijke cursus, heeft aangegrepen, om in plaats van een cursus een bijeenkomst te houden, die gewijd is aan de mechanisatie. In het algemeen gesproken is elke technische verbetering, die tot een verlaging van de kosten van het bosbedrijf bijdraagt, zeer toe te juichen. Het beheer van bossen is immers uit den aard der zaak reeds in normale tijden zó weinig rendabel, dat wij bij onze berekeningen in het algemeen slechts met een geringe rentevergoeding kunnen cijferen, om van een ondernemerswinst maar helemaal niet te spreken. Elke rationalisatie is daarom buitengewoon belangrijk.

Dat wij nu door het zó gewenste evenwicht tussen lonen en prijzen worden gedwongen onze aandacht voor een rationalisatie te verdubbelen,

heeft dus zelfs zijn goede zijde. Het zou inderdaad niet zo erg zijn, ware het niet, dat de eenzijdige verhoging van het loon zonder een redelijke daaraan aangepaste regeling voor de houtprijzen de bosbouw in een positie drijft, die ons inziens zeer ongezond is, te weten in een toestand van chronisch hulpbehoevend zijn, waarbij de Staat constant zou moeten bijspringen. In de oren van bepaalde stromingen mag dit geluid misschien als de tonen van een prachtige ouverture klinken. Maar voor hen, die deze problemen werkelijk kunnen beoordelen staat vast, dat deze „opera” tragisch zou eindigen door het bankroet van de Nederlandse gemeenschap te verhaasten.

Het stemt tot voldoening, dat de Regering aan de Staten-Generaal een voorstel heeft gedaan, om eindelijk het nog altijd van kracht zijn Besluit Staatstoezicht op de bossen 1943, dit aandenken aan de tijd van Duitse onderdrukking, op te heffen. In de memorie van toelichting bij het ontwerp wordt nader aangeduid, dat de taak van de oude Boschraad, die als zodanig niet zal terugkeren, bij de te verwachten wijziging van onze boswetgeving zal worden toevertrouwd aan de Hoofdafdeling Bosbouw bij de Stichting voor den Landbouw. Voor de interimperiode stelt de Minister van Landbouw zich voor, waar nodig, in overleg te treden met de Bosbouwcommissie bij de Stichting v. d. Landbouw.

Blijkbaar ook tijdelijk en in afwachting van een nadere wettelijke regeling werd intussen een deel van de taak van de oude Boschraad, te weten wat zijn adviezen in verband met de Natuurschoonwet 1928 betreft, opgedragen aan een nieuwe afdeling van het Staatsbosbeheer, die in deze organisatie een zeer bijzondere plaats inneemt, doordat zij wordt gefinancierd door het Ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen.

Dergelijke noodvoorzieningen brengen ons wel zeer duidelijk voor ogen, hoe dringend wij verlegen zijn om een herziening van de boswet en een wettelijke regeling van de publiekrechtelijke organisatie voor de bosbouw. Het is te hopen, dat de voorbereidingen daartoe met bekwame spoed worden voortgezet. Helaas moet ik ook op dit punt een weinig optimistisch geluid laten horen. Voor de herziening van ons Burgerlijk Wetboek is een deskundige met de voorbereidingen belast. Voor de herziening van onze boswetgeving is een kleine commissie ingesteld, die met ijver aan het werk was, doch, naar bekend is geworden, zal worden uitgebreid. Dit zal helaas een vertraging in de hand werken.

Men moet hier onwillekeurig denken aan de anecdoten over het boek, dat een Engelsman, een Fransman, een Duitser en een Hollander over het kameel zouden schrijven. Na een jaar kwam de Engelsman met een boekje getiteld „Camel and Camel Hunting”, de Fransman legde een boekje op tafel met de titel „Le Chameau et son amour”, de Duitser bracht een eerste deel van een lange reeks. Hij was begonnen met „Das Kamel an sich”. De Hollander kon nog geen resultaat laten zien, hij had een commissie gevormd.

De Nederlandse Bosbouw verenigd in de N.B.V. acht het zijn plicht, met nadruk te wijzen op het grote belang van een spoedige oplossing, die echter — ik wil dit hier bijzonder onderstrepen — de basis moet vormen voor de ontwikkeling van het bos en de bosbouw gedurende wellicht de eerste honderd jaren.

Dames en Heren, ik wil' deze gelegenheid gaarne gebruiken, om mede uit Uw naam gelukwensen te richten tot twee onzer leden naar aanleiding van een Koninklijke onderscheiding, die hen te beurt viel. Dr J. A. van Steijn, directeur v. h. Staatsboschbeheer werd benoemd tot ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw. De Heer J. H. Memelink, Rentmeester van de „Hoge Veluwe", werd bevorderd tot officier in de orde van Oranje Nassau.

Prof. Ir J. H. Jager Gerlings heeft in verband met zijn leeftijd eervol ontslag gevraagd als hoogleraar in de houtteelt a. d. L.H., welk verzoek met ingang van 16 September jl. werd ingewilligd. Wij verheugen ons, dat zijn gezondheidstoestand zo prachtig is vooruitgegaan en wensen hem nog vele jaren van activiteit voor de bosbouw, waarvan hij reeds verschillende malen in ons tijdschrift blijk heeft gegeven.

In de plaats van den Heer Jager Gerlings werd zo juist benoemd ons medelid Dr. G. Houtzagers. Wij wensen hem geluk met deze benoeming. Wij mogen verwachten, dat zijn grote ervaring en zo bijzondere energie hem in staat zullen stellen, naast het onderwijs zijn belangstelling ook te blijven uitstreken tot de bevordering van de Ned. bosbouw. Professor Houtzagers, wij wensen U hierbij veel succes.

Gaarne wil ik hier ook speciaal begroeten Prof. Dr Becking, die op 3 October jl. zijn inaugurele rede uitsprak en dien wij hier voor het eerst in ons midden zien. Wij hopen, dat Uw contact met de N.B.V. aan intensiteit zal blijven winnen en dat dit contact voor de Nederl. bosbouw van betekenis zal blijken.

Met een hartelijk welkom aan U allen open ik de jaarvergadering 1947.

TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER, Dr H. VAN VLOTEN,
TOT Prof. A. TE WECHEL, BIJ ZIJN BENOEMING TOT
ERELID DER NED. BOSCHBOUWVEREENIGING
OP DE JAARVERGADERING DER N.B.V. 1947 IN
HET MAARTEN MAARTENSHUIS TE DOORN.

Zeer geachte Heer te Wechel,

Aan den voorzitter der N.B.V. valt heden een eer te beurt, die slechts voor weinigen is weggelegd. Het is de eer, mededeling te doen van een belangrijk besluit, dat de algemene vergadering zo juist, met algemene stemmen heeft genomen. Het verheugt mij zeer, dat ik nog juist voor het einde van mijn voorzitterschap hiertoe mag overgaan.

Op grond van artikel 6 van onze statuten 1ste lid heeft de algemene vergadering U zo juist met algemene stemmen tot erelid der N.B.V. benoemd!

U weet, dat ik menig maal, als voorzitter der vereniging en ook in ander verband, contact met U heb gezocht en menige goede raad bij U heb ingewonnen. U begrijpt wel, dat ik deze mogelijkheid in dit geval wijselijk heb laten voorbijgaan!

Het was Uw ruime blik op het leven en op de bosbouw die U alle vraagstukken zonder de beperking van vooroordelen doet bezien, die voor mij zo vaak aanleiding is geweest, zaken van de bosbouw of van de N.B.V. met U te bespreken.

Het is dit, niet door vooringenomenheid vertroebelde, heldere oordeel, naast een intensieve belangstelling, dat U een werkzaam aandeel heeft bezorgd in de voorbereiding van onze boswetgeving en in het bereiken van een bosstatistiek, waarop wij Nederlandse bosbouwers trots mogen zijn.

Het is evenzeer die ruime blik geweest, die U als voorzitter van onze vereniging deed werken voor een uitbreiding van het aantal leden buiten de kring van zuivere vakgenoten.

Er is reeds eerder een beroep gedaan op Uw deelname aan de leiding der N.B.V. Van 1917—1921 was U bestuurslid. In 1926 werd U weer in het bestuur geroepen, ditmaal als onder-voorzitter, welke functie U beklede tot 1931; en in 1937 werd U gekozen tot voorzitter. In de vijf daarop volgende jaren hebt U een goede tijd van krachtige ontwikkeling der vereniging mogen bereiken, die de dagen van weleer, de dagen van het potspel, toen onze kas meer dan leeg was, haast zouden doen vergeten. Ik herinner hier met voldoening aan onze bezoeken aan Enschede en Breda, waar U telkens weer kon wijzen op de gestadige groei van ons ledental, en waar de plaatselijke autoriteiten van hun waardering voor ons werk ondubbelzinnig hebben blijk gegeven.

Hoewel door het openstellen van de poorten voor een ruimere kring van belanghebbenden in de bosbouw, het karakter van onze individuele leden enigszins werd gewijzigd, hebt U het karakter van de vereniging met haar ruime doelstelling en haar betekenis als onpartijdig, objectief forum in zaken van de bosbouw weten te bewaren.

In het jaar 1932 werd U voorzitter van de redactie van het Nederlandsch Boschbouw Tijdschrift en dit bleef U tot heden. U hebt in deze functie moeilijke tijden gekend o.a. ten tijde van de vreemde bezetting. Het heeft ook financieel wel eens weinig bemoedigend geleken. Maar ons tijdschrift heeft ten slotte een voortdurende groei van zijn lezerskring beleefd en bij het bereiken hiervan hebt U het grootste aandeel gehad, waarbij ik slechts terloops wil memoreren de zorg en belangeloze moeite, die U bij deze redactionele arbeid hebt overwonnen.

Wanneer wij U nu — en ik stel het voorrecht daarbij de eerste te mogen zijn, zeer bijzonder op prijs, mede om ons persoonlijk contact — wanneer wij U nu van harte geluk wensen met deze zo verdiende onderscheiding, dan willen wij daaraan gaarne toevoegen de wens, dat wij nog vele jaren op Uw krachtige steun zullen mogen rekenen.